

شرق

روزنامه

آیین اهدای ۳۰۰ سری جهیزیه به زوج‌های جوان در قزوین. / عکس: فرهاد صفری، مهر

رسانه

چرا انتخابات نماینده مدیران مسئول در هیئت نظارت بر مطبوعات مهم است؟

یک رأی بالاتر از ۶ رأی

یک‌بار هم که شده، یک مدیر واقعا مطبوعاتی به‌عنوان نماینده مدیران مسئول به ترکیب این هیئت راه یابد. شاید برای خیلی‌ها، این پرسش مطرح باشد که مگر یک رأی (فارغ از جهت‌گیری فرد منتخب) چه تأثیری بر جهت‌گیری‌های این هیئت دارد؟ مگر یک رأی و نظر متفاوت می‌تواند اکثریتی را به اقلیت و اقلیتی را به اکثریت بدل کند و نقشی تعیین‌کننده در تصمیم‌گیری‌ها داشته باشد؟ پاسخ به این پرسش این است که بسیار! اتفاقا همین یک رأی است که مهم است و تعیین‌کننده بقیه آرا. عرض می‌کنم چگونه. مطابق ماده ۱۰ قانون مطبوعات، ترکیب هیئت نظارت بر مطبوعات این‌گونه است: یکی از قضات به انتخاب رئیس قوه قضائیه، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی با نماینده تام‌الاختیار وی، یکی از نمایندگان مجلس شورای اسلامی به انتخاب مجلس، یکی از اساتید دانشگاه به انتخاب وزیر علوم، تحقیقات و فناوری، یکی از مدیران مسئول مطبوعات به انتخاب آنان، یکی از اساتید حوزه علمیه به انتخاب شورای عالی حوزه علمیه قم و یکی از اعضای شورای عالی انقلاب فرهنگی به انتخاب آن شورا. همان‌طورکه ترکیب این هیئت نشان می‌دهد، جز نماینده مدیران مسئول هیچ‌کدام از اعضای حاضر در این هیئت، اساسا نه شناختی از فعالیت رسانه‌ای دارند و نه می‌دانند یک کار حرفه‌ای رسانه‌ای، چه ویژگی‌ها و مختصات‌ی دارد. نماینده‌ای هم که تا امروز به نام مطبوعات در ترکیب این هیئت بود، بیشتر وکیل‌مدافع دولت و دستگاه سیاست‌گذار آن در حوزه مطبوعات یعنی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی بود تا مدافعی برای روزنامه‌نگاران و اهالی خبر و رسانه و با توجه به دوری او از فضای کار تحریریه‌ها، نمی‌شد و نمی‌توانست در این زمینه راهنمای خوبی برای تصمیم‌گیری بهتر و درست‌تر باشد وای بسا که بخشی از تصمیمات محدودکننده این هیئت، و رأی‌هایی که در این مدت به توقیف و تعطیل دادن و نامادالعمر این هیئت عزم سفر کرده تا در سال‌های پایانی خدمتش، در کشوری خوش آب‌وهوا ادامه خدمت دهد و همین هم فرضی را فراهم آورده تا

بعد از چند سال حاکمیت نگاه صرفا دولتی در ترکیب هیئت نظارت بر مطبوعات، امسال و در دور جدید انتخابات نماینده مدیران مسئول در این هیئت، فرصتی پیش آمده تا بالاخره یک مدیر مطبوعاتی به ترکیب این هیئت راه یابد. هیئتی که براساس مواد ۱۰ و ۱۱ قانون مطبوعات شکل گرفته و دبیرخانه‌اش در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مستقر است. با پیروزی حسن روحانی در انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۱۳۹۲، این امیدواری که سویی اهالی رسانه ایجاد شد تا حداقل این دولت، با شعارهایی که می‌داد، در کنار حمایت از واگذاری فعالیت‌ها به تشکلهای غیردولتی، دست از تصاحب تنها جایگاه غیردولتی این هیئت بردارد و اجازه دهد در یک رقابت برابر، نماینده واقعی مطبوعاتی‌ها به هیئت نظارت بر مطبوعات راه یابد. هفت سال از آن روز گذشته است و نه‌تنها این اتفاق نیفتاد که در تمام این سال‌ها این نگاه دولتی تقویت هم شد و نماینده‌ای با حمایت‌های پیاوینهنان دولت به این هیئت راه یافت که نه‌تنها مدیری مطبوعاتی با تعریف مرسوم آن نبود که مستقیما مدیر وزارتخانه‌ای بود که این هیئت در آن مستقر است؛ گاه این نماینده معاون مطبوعاتی این وزارتخانه بود، گاه دستیار ارشد وزیرش و گاه ریاست سازمان سینمایی‌اش. تأسف‌بارتر از اصل این حضور، حمایت‌هایی بود که با وجود مخالفت‌ها و اعتراض‌های اهالی مطبوعات، از او شد و وی هربار موفق می‌شد با بهره‌گیری از موقعیت خویش، به نام مطبوعات اما به کام دولت، در ترکیب این هیئت باقی بماند. در انتخابات امسال هم نه این نگاه تغییر کرده و نه حمایت‌های پیاوینهنان، فقط نماینده مدام‌العمر این هیئت عزم سفر کرده تا در سال‌های پایانی خدمتش، در کشوری خوش آب‌وهوا ادامه خدمت دهد و همین هم فرضی را فراهم آورده تا

پژمان موسوی روزنامه‌نگار

درخواست صدور پروانه و تشخیص صلاحیت متقاضی و مدیرمسئول و رسیدگی به شرایط توقیف موقت و لغو امتیاز و پروانه یک نشریه. اگر تصور کنیم ریاست هیئت و وزیر ارشاد یا نماینده تام‌الاختیار اوست، دبیری هیئت با فردی است که منصوب وزیر ارشاد است و سایر اعضا هم که عمدتا انتصابی و دور از فضای حرفه‌ای رسانه‌ای، با هیئتی روبه‌رو خواهیم بود که ترکیب صدرصد دولتی و حاکمیتی‌اش، اجازه هرگونه دفاع از مطبوعات مستقل و روزنامه‌نگاران را نمی‌دهد و تنها یک صدا را از این هیئت مخابره می‌کند: آن یک رأی دقیقا در همین‌جاست که مؤثر و تعیین‌کننده می‌شود، در جایی‌که با شفاف‌کردن فضای سپهر رسانه‌ای ایران و تشریح ساختار و نمودار مطبوعات در ایران، اساسا می‌تواند عینک یک‌جانبه‌گرایی را کنار بزند و به سایر اعضا امکان درک بهتر موقعیت مطبوعات و روزنامه‌نگاران شاغل در آن را اعطا کند. همین یک رأی است که می‌تواند اتمسفر فضای رسانه‌ای در ایران را در آن هیئت بازگو کرده و اجازه حاکمیت اقدامات محدودکننده و نگاه‌های مبتنی بر توقیف و تعطیل را در آن هیئت ندهد یا حداقل صدایی باشد برای بازتاب مطالبات و ندغه‌های اهالی رسانه به اعضای این هیئت. البته که در شرایط ایدئال، اساسا جایی برای فعالیت چنین هیئت‌هایی نیست و این آزادی مطبوعات است که خط‌مشی و هدف غایب است و تخلف در چنین نگاهی اساسا به خود جامعه روزنامه‌نگاران ارجاع می‌شود و این خود روزنامه‌نگاران هستند که در تشکلهای صنفی و مطبوعاتی خود به تخلفات احتمالی‌شان رسیدگی می‌کنند اما چه چاره که فعلا حیات و ممات مطبوعات، به این هیئت و تصمیمات آن وابسته شده است و دقیقا برای همین هم هست که تا زمانی که ساختار این هیئت اصلاح نشود و نماینده واقعی اهالی مطبوعات در این هیئت مستقر نباشد، در عمل نمی‌توان به اصلاح سازوکارها امید چندانی داشت؛ باور کنیم که گاهی یک رأی انتخابی بیشتر از چند رأی انتصابی می‌تواند تأثیرگذار باشد.

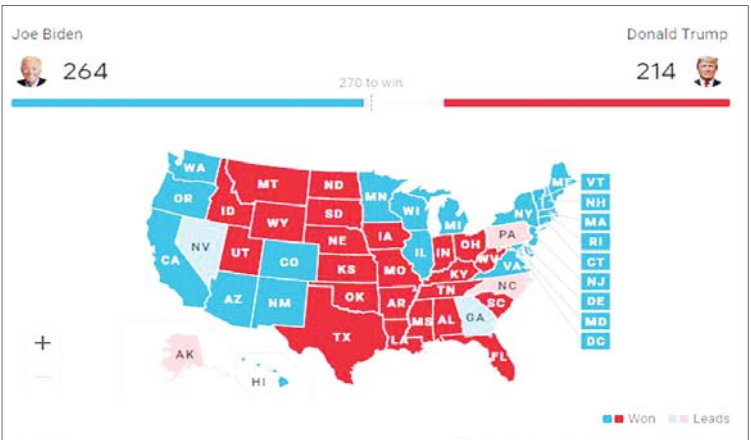
پرنده آبی

ایرانی‌ها منتشر شد و مورد استقبال قرار گرفت. حتی پیش از آنکه این انتخابات آغاز شود، یک کلیپ رب نیز منتشر شد که در نیویورک‌تایمز بازتاب داشت. اما ماجرای نقض رسانه‌های آمریکایی در شمارش و انتشار آرا خود ماجرای دیگری بود که باعث بحث در بین اهالی رسانه و شبکه‌های اجتماعی شد؛ به‌ویژه ماجرای دعوی ترامپ و توئیتر. ترامپ که در این مدت از توئیتر به‌عنوان بستری برای سخن گفتن بی‌واسطه با طرفدارانش استفاده می‌کرد، چندین و چند توئیست با حروف درشت منتشر کرد که تمام آنها با برچسب منتشر شد. برچسبی که توئیتر پیش‌تر اطلاع داده بود

مارتن طولانی انتخابات ایالات متحده آمریکا حالا چندروزی است که به سرخط اخبار ایران و سایر کشورهای دنیا تبدیل شده و بسیاری موشکافانه و با دقت فراوان نتایج انتخابات را ایالت به ایالت بررسی و تحلیل می‌کنند. هنوز و تا این ساعت البته برنده قطعی انتخابات معرفی نشده؛ ولی از واکنش‌های دو، سه روز اخیر می‌توان دید که بسیاری نتایج نظرسنجی‌های پیش از انتخابات در ایالات متحده را به چالش کشیده و آن را بی‌اعتبار دانسته‌اند. برای بررسی نتایج نظرسنجی‌های انتخاباتی در آمریکا لازم است به چند نکته توجه کنیم. نخست اینکه نظرسنجی‌ها همیشه یکی از بخش‌های جذاب و هیجان‌انگیز فرایند انتخابات در ایالات متحده بوده. یک سری مؤسسات در ایالات متحده به صورت حرفه‌ای کار نظرسنجی را انجام می‌دهند و در میان مردم از اعتبار بیشتری هم برخوردارند. این مؤسسات البته شهرت خود را تنها مدیون انتخابات نیستند و در همه زمینه‌ها این کار را انجام می‌دهند و البته در ایام انتخابات هم به میدان می‌آیند؛ اما در فضای هیجانی انتخابات آمریکا اغلب خیلی از رسانه‌ها یا شرکت‌هایی که خیلی در عرصه نظرسنجی حرفه‌ای نیستند، هم به دلیل جو موجود یا به میدان می‌گذارند و نظرسنجی‌هایی را انجام می‌دهند. بیشتر این مؤسسات گروه دوم با تعلقات حزبی آشکاری دارند یا به شکل پنهانی با یکی از احزاب در ارتباط هستند. ازاین‌رو نتایج آنها چندان قابل اتکا نیست. به خاطر همین علاقه‌ها و گرایش‌های حزبی و اعتبار متزلزل نظرسنجی این مؤسسات اغلب میانگین نظرسنجی‌های در آمریکا سنجیده می‌شود. ازاین‌رو وب‌سات RTP در ایالات متحده آمریکا اغلب میانگین نظرسنجی‌های انتخاباتی در آمریکا را اعلام می‌کند تا به‌این‌ترتیب به این اعداد و ارقام اعتباری ببخشد.

شد تا بسیاری نظرسنجی‌های انتخاباتی در آمریکا را زیر سؤال ببرند. البته هنوز که نتایج انتخابات مشخص نشده؛ ولی بد نیست نگاهی بیندازیم به انتخابات سال ۲۰۱۶ و مسئله نظرسنجی‌ها در آن. توجه به این نکته مهم است که اگرچه ترامپ برنده انتخابات سال ۲۰۱۶ شد؛ ولی مؤسسات نظرسنجی

در آنجا اشتباه نکردند و این نظام انتخاباتی آمریکا بود که ترامپ را پیروز کرد. در واقع هیلاری کلینتون در آن سال رأی بیشتری از ترامپ کسب کرد و اگر نظام انتخاباتی در آمریکا مثل خیلی از کشورهای دنیا بود، احتمالا این هیلاری کلینتون بود که به کاخ سفید می‌رفت. پس در تشخیص میزان محبوبیت نامزدها نظرسنجی‌ها درست عمل کرده بودند و هیلاری آرای بیشتری کسب کرده بود. در سال ۲۰۲۰ هم هنوز نمی‌دانیم که نتایج به چه سمتی می‌رود و ازاین‌رو نمی‌توان گفت که نظرسنجی‌ها قطعا اشتباه کرده‌اند؛ اما فارغ از همه اینها باید توجه کرد که نظام انتخاباتی در آمریکا قابلیت سنجش با نظرسنجی‌ها را ندارد؛ چراکه در این کشور مالک رأی مستقیم مردم نیست و چیدمان ایالت‌هاست که معلوم می‌کند در شمارش آرا چه اتفاقی می‌افتد. در این شرایط دقت نظرسنجی‌ها به‌شدت کاهش پیدا می‌کند. قبل از انتخابات برآوردهایی وجود دارد که کدام ایالت‌ها می‌تواند صحنه نبرد دموکرات‌ها و جمهوری‌خواهان باشد و به‌این‌ترتیب مؤسسات نظرسنجی روی آن ایالت‌ها تمرکز بیشتری می‌کنند. مثلا پیش‌بینی می‌کنند که فلوریدا احتمالا محل نبرد خواهد بود و روی آن تمرکز بیشتری صورت می‌گیرد و از طرف دیگر ویسکانسین را که اغلب در اختیار دموکرات‌هاست، چندان جدی نمی‌گیرند. برای همین هم دقت نظرسنجی‌ها پایین می‌آید و ایالتی مثل ویسکانسین در انتخابات سال ۲۰۱۶ سرنوشت انتخابات را عوض می‌کند. در سال ۲۰۲۰ همین اتفاق رخ داد. بسیاری حدس می‌زدند که احتمالا پنسیلوانیا، فلوریدا یا نوادا محل نبرد انتخاباتی شدید باشد و کسی حدسش را نمی‌زد که احتمالا جورجیا بتواند تعیین‌کننده سرنوشت انتخابات باشد. علاوه بر اینها باید بدانیم که ممکن است نتایج انتخابات در آمریکا با ورود نهاد قضائی تعیین شود. در صورت ورود این نهاد دیگر هیچ نظرسنجی و افکارسنجی نمی‌تواند از قبل نتایج انتخابات را تعیین کند. از این جنبه به نظر من نظرسنجی‌ها در انتخابات آمریکا علمی هست؛ اما قابل اتکا برای پیش‌بینی نتایج نیست؛ چراکه با وجود پیش‌بودن یک نامزد در نظرسنجی‌ها ممکن است فرایندها در آمریکا به گونه‌ای پیش برود که آن نامزد با وجود محبوبیتش نتواند به کاخ سفید راه پیدا کند. کسانی که به انتخابات آمریکا و اخبارش علاقه‌مند هستند، باید توجه کنند که ذهن‌شان را از هیجان‌های ایجادشده از نظرسنجی‌ها خالی کنند؛ چراکه نظام انتخابات در آمریکا پیچیده‌تر از دیگر کشورهاست.

تلاوسه‌های کروناپی

طلاق به وقت کرونا

همدیگرو فهمیدن. از باب تفاعل میاد. دو طرف داره. یعنی همدیگرو درک کردن. گفت: «حالا معلومات را به رخ من نکش. نمی‌شه که هر دو نفر من باشن. نه دیگه این‌جوری نمی‌شه زندگی کرد. خیلی صبر کردم خودش در اصلاح کند. نشد. گفتم: از من دلخور نشی ولی تو می‌خوای اونو مثل خودت کنی. احتمالا اونم همین هدف رو داره. این اشتباهه. چرا نباید هر کسی خودش باشه. چرا باید مثل هم باشین. متفاوت‌بودن هم رو به رسمیت بشناسین. فقط کافیه قبول کنین که آدم‌ها به لحاظ رفتار، خلق‌وخو و سرشت متفاوتن، اما متفاوت‌بودن دلیل بر قابل تحمل نبودن نیست. کمی صبر، کمی گذشت و کمی هم دوست‌داشتن، مشکلات را اگر نه کامل، ولی قبول کن کم می‌کنه.

این ماجرا دو پایان دارد. پایانی که من انتظارش را داشتم. دوستم گفت: راست میگی. تا حالا این طوری به قضیه نگاه نکرده بودم. کاش بیای این حرف‌ها رو به اونم بزنی. حتما تأثیر داره. گفتم: باشه میام. ساعت چند خوبه؟ گفت: کرونا چی میشه؟ گفتم: به رسکش می‌ارزه.

و پایانی که اتفاق افتاد. دوستم گفت: تو هم که حرف‌های کارشناس‌های تلویزیون رو می‌زنی، صبر، گذشت، زندگی با تفاوت‌هاش زیباست. از اول بگو نیام تا من به نفر دیگرو پیدا کنم.

و گوش‌ی را تقی کوبید روی تلفن.

تحلیل

نظرسنجی‌های انتخاباتی در آمریکا

علمی اما غیرقابل اتکا

امیرعلی ابوالفتح

مارتن طولانی انتخابات ایالات متحده آمریکا حالا چندروزی است که به سرخط اخبار ایران و سایر کشورهای دنیا تبدیل شده و بسیاری موشکافانه و با دقت فراوان نتایج انتخابات را ایالت به ایالت بررسی و تحلیل می‌کنند. هنوز و تا این ساعت البته برنده قطعی انتخابات معرفی نشده؛ ولی از واکنش‌های دو، سه روز اخیر می‌توان دید که بسیاری نتایج نظرسنجی‌های پیش از انتخابات در ایالات متحده را به چالش کشیده و آن را بی‌اعتبار دانسته‌اند. برای بررسی نتایج نظرسنجی‌های انتخاباتی در آمریکا لازم است به چند نکته توجه کنیم. نخست اینکه نظرسنجی‌ها همیشه یکی از بخش‌های جذاب و هیجان‌انگیز فرایند انتخابات در ایالات متحده بوده. یک سری مؤسسات در ایالات متحده به صورت حرفه‌ای کار نظرسنجی را انجام می‌دهند و در میان مردم از اعتبار بیشتری هم برخوردارند. این مؤسسات البته شهرت خود را تنها مدیون انتخابات نیستند و در همه زمینه‌ها این کار را انجام می‌دهند و البته در ایام انتخابات هم به میدان می‌آیند؛ اما در فضای هیجانی انتخابات آمریکا اغلب خیلی از رسانه‌ها یا شرکت‌هایی که خیلی در عرصه نظرسنجی حرفه‌ای نیستند، هم به دلیل جو موجود یا به میدان می‌گذارند و نظرسنجی‌هایی را انجام می‌دهند. بیشتر این مؤسسات گروه دوم با تعلقات حزبی آشکاری دارند یا به شکل پنهانی با یکی از احزاب در ارتباط هستند. ازاین‌رو نتایج آنها چندان قابل اتکا نیست. به خاطر همین علاقه‌ها و گرایش‌های حزبی و اعتبار متزلزل نظرسنجی این مؤسسات اغلب میانگین نظرسنجی‌های در آمریکا سنجیده می‌شود. ازاین‌رو وب‌سات RTP در ایالات متحده آمریکا اغلب میانگین نظرسنجی‌های انتخاباتی در آمریکا را اعلام می‌کند تا به‌این‌ترتیب به این اعداد و ارقام اعتباری ببخشد.

شد تا بسیاری نظرسنجی‌های انتخاباتی در آمریکا را زیر سؤال ببرند. البته هنوز که نتایج انتخابات مشخص نشده؛ ولی بد نیست نگاهی بیندازیم به انتخابات سال ۲۰۱۶ و مسئله نظرسنجی‌ها در آن. توجه به این نکته مهم است که اگرچه ترامپ برنده انتخابات سال ۲۰۱۶ شد؛ ولی مؤسسات نظرسنجی

روایت

ماسک‌هایی که بر زمین افتاد

بهروز روموند فوق‌تخصص بیماری‌های کلیه

• هم‌میهنان گرامی با درود و آرزوی تندرستی برای همه شما. پس از ۹ ماه دوری ناخواسته از ایران و دورماندن از شما پیش از پیداشدن کرونا، خوش‌بختانه توانستم در روز شنبه دهم آبان سال ۱۳۹۹ خورشیدی به میهن بازگردم تا با شما همراه باشم. در روزهای آخر، بسیاری با نگرانی به من می‌گفتند که میزان کرونا در ایران بسیار زیاد شده و بهتر است برای بازگشت به ایران درنگ کنم. پاسخ من همواره آن بود که درست در همین روزهای گذشته، باید همدرد هم‌میهن‌های آزرده بود. هنگام خارج‌شدن از هواپیمای هما در ساعت هشت شب در فرودگاه امام، ناگهان با دیدار بسیار دگران‌کننده نزدیک به چند صد مسافر که به ایران آمده‌اند، برخورد کردم. نزدیک بود با همسرم زیر دست‌وپای نام‌بردگان نرگه شوییم. بدون شک آنها با هم فاصله اجتماعی نداشتند و برای ما هم دورشدن از آنان ممکن نبود. هیچ‌یک ماسک به صورت نداشتند و در همان برخورد نخست، هر دو ماسک (N۹۵ و روی آن ماسک دوم) از صورت من به زمین افتاد. من بیش از آنکه نگران خود و همسرم برای رفتن به زیر دست‌وپای این مسافران باشم، دزم شدم که دریاقتم چنین هجوم‌هایی همه کوشش‌های همکاران ستاد مبارزه با کرونا را بی‌اثر می‌کند و یکی از ریشه‌های زیادشدن بروز کرونا همین دیدارهاست. این‌گونه گردشگران با ازدحام ناگهانی و بدون ماسک و نگرنداشتن فاصله از یکدیگر، ناگزیر به‌گونه‌ای نگران‌کننده بیماری کرونا را در ایران زیادتر خواهند کرد. شاید گروهی بر این باور باشند که این گردشگران ارز به کشور وارد خواهند کرد؛ ولی درست آن است که ورود این افراد به ایران با پایین‌بودن ارزش ریال در برابر دلار، برای آنان بزرگ‌ترین موهبت است. این گردشگران، کارهای دندان‌پزشکی و دیگر نیازها را در ایران بسیار ارزان به دست می‌آورند و خدمات درمانی برای آنان نزدیک به رایگان است. دیگر آنکه با تفاوت ارزش ریال و دلار، پوشاک و مواد خوراکی‌ای را که به آن نیاز دارند و در ایران برای آن سوبسید داده شده، بسیار ارزان به دست می‌آورند. ریان خریدهای این گردشگران در ایران، گران‌شدن خوراکی‌ها و پوشاک بوده و از این‌ر هگذر نیز فشار به تهیدستان را بیشتر می‌کند. به‌درستی باید گفت که پیامد این دیدارها، قاچاق بی‌سروصدای سرمایه‌های کشور به کشورهای همسایه است و برای ایران هیچ سودی ندارد. پیشنهاد من آن است که برای پیشگیری از شیوع روزافزون کرونا، دست‌کم این دیدارهای بدون ماسک و رعایت فاصله اجتماعی محدود شود. از بلای کرونا به دور باشید.

پیشخوان

استارباد ۱۸

• شماره هجدهم فصلنامه «استارباد» با سمرقانه «وزارتاری از نقاط خطر‌خیز فرهنگی است» به قلم سردبیر شروع و با دو یادنامه «روحی خالقی، هنرمند و شاعر فقید» و «سیدحسین نبوی، نخستین روحانی متفاوت گران» به قلم علی‌بایزیدی، ادامه می‌یابد و در بخش شعر، اشعاری از عبدالرحمان فرقانی‌فر، محمد قاری، فاطمه محمدنژاد، فرزاد خدک، راحیل پویان و ابوالقاسم مؤمنی به چاپ رسیده و علاوه بر بخش «ارج‌نامه»، «خاطره» و «داستان» در بخش گزارش، «گاهنامه هیرکان» دانشجویان الزهرا به مدیرمسئولی مهشاد فرقانی‌فر و «درددلی با رئیس انجمن آثار و مفاخر فرهنگی» به قلم علی‌بایزیدی منعکس شده است. در این شماره دو ویژه‌نامه؛ یکی «ویژه‌نامه تاریخ مطبوعات گلستان» با مقالاتی از علی‌بایزیدی، رحمت‌الله رجایی، محمدحسین کبیر و مرتضی ایزدی و ویژه‌نامه «یادمان شعر فقید روستا؛ سیدروس مشفق» با مقالاتی از عبدالرحمان فرقانی‌فر، حمیدرضا مشفق، غلامرضا امامی، فرهاد عابدینی، کامیار عابدی، مجید کوچکی و محمود معتقدی و یک پرونده برای علی جهانگیری، «برچمدار نسل سوم شعر معاصر گران» با مقالاتی از علی‌بایزیدی، بهزاد زرین‌پور، هرمز علیپور، علیرضا مجابی، سیدحمید شریف‌نیا، سیدعلی صالحی، سیدمصطفی مختاباد، نما صفارسفلائی و... به چاپ رسیده است. استارباد فصلنامه‌ای است به مدیرمسئولی علی‌بایزیدی و سردبیری اسماعیل جعفری‌نصرآبادی که در گران منتشر و در تهران و چند شهر استان گلستان هم توزیع می‌شود.

